listopad

Červená středa

Den, kdy si připomínáme lidi, kteří nemohou svobodně vyznávat svou víru

Na světě je 195 zemí. V 62 zemích lidé nemají plnout svobodu vyznávat svou víru.

Aktivita: Ptáme se dětí:
Můžeš jít v neděli do kostela?
Můžeš mít doma Bibli?
Můžeš se před jídlem pomodlit?
Můžeš spolužákovi říct, že chodíš do náboženství?
Můžeš nosit křížek na krku?
Můžeš slavit Vánoce a Velikonoce podle své víry?

Červená barva připomíná krev lidí. Červěně nasvícené budovy ukazují, že nejsme lhostejní k těm, kdo trpí.

Jaké by to bylo, kdybychom nemohli mít doma Bibli? Kdybychom nemohli jít beze strachu do kostela nebo nemohli říct nahlas, že věříme v Boha?
Pro nás to je přitom často samozřejmé, že to všechno můžeme. Ale na některých místech světa lidé nemohou svou víru svobodně prožívat, setkávají se s posměchem nebo jim hrozí velké nebezpečí, protože věří v Ježíše.

Proč je pro mezinárodní den, kdy si připomínáme osoby pronásledované pro víru, vybraná červená barva?

Příběh Sofie Butrus: V srpnu 2014 musela tehdy 12 letá Sofie se svou rodinou uprchnout z domova na severu Iráku. Do jejich oblasti postupoval Islámský stát a křesťanské rodiny se dostaly do velkého nebezpečí.
Sofie vzpomíná, že si nestihli vzít téměř nic. Jejich dům byl vypálen a rodina přišla téměř o všechno.
Později žila s rodinou v Sýrii, ale ani zde nebylo bezpečno. Jednou se chystala na nedělní mši, když ji někdo varoval, aby se schovala. Krátce nato zasáhla kostel raketa. Sofie i její sourozenci naštěstí přežili. Později se rodina přestěhovala do Anglie, kde našla nový domov. Sofia ale na svou víru nezapomněla.
V roce 2023 se dokonce stala členkou skupiny mladých tanečníků, kteří vystupovali na Světových dnech mládeže. Během těchto dní se setkala také s papežem.

(zdroj: https://www.acnmalta.org/sofias-journey-from-escape-to-encounter/)

Aktivita a modlitba: Každý dostane papírový plamínek nebo malý dospisní lístek. Děti píší krátký vzkaz, přání nebo modlitbu (příp. něco povzbudivého nakreslí) lidem, kteří nemohou svoji víru svobodně prožívat. Děti potom lístečky položí do společného prostoru, např. na látku. Doprostřed dáme červenou svíčku (světlo jako symbol naděje) a společně se za všechny pronásledované pomodlíme.

Výzva domů: Společně v rodině můžete zapálit svíčku na památku pronásledovaných křesťanů nebo si obléknout něco červeného na znamení solidarity s nimi.